

MISJONSRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 3.

1. FEBRUAR 1939

11. ÅRGANG

Kristenfolkets behov.

Vi er ikke blinne for at Jesus kommer snart. Bibelordet taler klart om: Vår våken og ventende! Og mens vi venter så er vi som et kristenfolk i behov av fornyelse, vekkelser, frigjørelse og helliggjørelse.

Vi takker Gud for den *Åndelige bevegelse* over vårt land, men mon tro om ikke sangerens ord passer her: «Han byr oss stadig: *Gå frem igjen*» Etter at Moses adskillige ganger hadde erfaret Guds makt åpenbaret, bad han: «La mig da se din herlighet».

Når vi nu er kommet inn i et nytt virkeår kjenner vi behov av å be det samme. Gudsordet sier oss: Gud skal fylle all vår trang i herlighet i Kristus Jesus. Må vi bare rette oss etter de lover som er i *Åndens rike*, og vi skal alltid ha Gudsåpenbarelsen i våre liv og i menigheten.

Hvad Herrens Pakts-ark var for Israels folk det er Jesus for oss. I 2 M. 25, 10 leser vi hvorledes Arken var. Den var belagt med rent gull, innvendig og utvendig. Gull er jo symbol på guddommelig. Om Kristus heter det: «...i ham bor hele guddommens fylde legemlig». «Kristus var hellig, uskyldig, ren, skilt fra syndere og ophøiet over himlene». «den ypperste». «...viste ikke av synd». Selv sa Jesus: Hvem kan overde vise mig om synd?

I Rom. 3, 25 leser vi: «...hvem Gud stillet tilskue i hans blod, som en nådestol ved tronen».

Hvor vidunderlig var det ikke den dag da syndens tåkeslør blev sonderrevet fra vårt indre blikk, og vi fikk se Jesus som vår frelser. Som Jakob kunne vi utbryte: «Mitt liv er blitt frelst». Og dåpsgraven da. Salige dag når vi blev «begravet med Kristus ved dåpen til døden».

Og pinsedagens opplevelse: En dåp i den Hellig-Ånd. Hvor velsignet, velsignet fordi det er «etter skriftene». Dete er noe av hvad Kristusforkyndelsen gir oss. Dog vi må videre frem. O, Herre forny oss. Overgydt oss med dn friske olje. Helliggjør oss. Frigjør oss. La oss se mere av *Åndens herliggjørelse* av sønnen. Hvor vi behøver å be: «Fader vår—skje din vilje, som i himmeln så og på jorden». Må Guds gode og velbehagelige vilje mer skje med oss, hvor vi da mer skulde «se Guds herlighet» og være mer dyktiggjort i tjenstegjeringen.

Når Israels folk hadde Arken i sin midte, da — hadde de *seier*. Guds herlighet var iblandt dem. «Og det skjedde da Herrens Pakts-Ark kom til leiren, da oppløftet hele Israel et fryderop».

Da filisterne hørte lyden av fryderop, sa de: Gud er kommet til leiren. Ve oss. Når Arken var på den rette plass, da var Guds velsignelse der. Seier blev vunnet. Må Jesus ha rette plass i våre liv.

Behøver vi mer av Guds herlighet åpenbart i våre liv og i våre møter? Visselig! Når Hellig-Ånden fallt på disippelskaren da forstod de ugudelige at Gud var iblandt dem. Tusinder sjele blev frelst og vekkelsen gikk stadig frem.

Når Arken blev tatt av filisterne led Israels folk nederlag, og de gikk sukkende etter vederkvegelsene tider. Vekkelser venter man skal komme. Gud er interessert i sådanne suksesser. Arken blev ført tilbake. Ikke undres at David danset foran Arken. Glede og seiersfryd fylte hans hjerte. Når Arken kom tilbake til Israels leir da kom Guds herlighet tilbake.

Så lenge Arken var i filisternes

leir da var det skrevet over Israels folk: *Ikabod*, sigende: Bortvegen er herligheten.

Men herligheten kom tilbake og seiren blev vunnet.

Efter klagesang blev der fryderop og lovprisning. Slik gjør Gud bare han får komme til med sin kraft. Derfor:

«Sett Jesus først, la aldri sjelens øie, fravike dette klare rene mål.

Sett Jesus først da blir ditt liv ei stengt.»

Rolf Westlie.

Troens strid

Jeg er blitt minnet om å skrive dette stykke til bladet *Deres*, og da vil jeg gjøre det i Jesu navn.

I 1. Tim. 6, 12 står det: «Strid troens gode strid, grip det evige liv, som du blev kalt til, du som og har avlagt den gode bekjennelse for mange vidner.»

Tro er et underlig ord. Det er likesom en nøkkel som åpner himmelen for oss. Ved tro blir vi frelst av nåde, og ved tro kan vi gå ut på de løfter og forgjettelser som Gud har gitt oss gjennom sin sønn Jesus Kristus, alt av nåde. Er det ikke underbart. Å du hvor vi strever mange ganger, vi skal tekkes Gud, og så står det: «Uten tro er det umulig å tekkes Gud.» Hvor forunderlig Gud har gjort det, for at vi skal slippe å rose oss og si: Det har jeg gjort, men det har Gud gjort.

For noen år siden hadde jeg en drøm, og jeg har mange ganger undret mig på hvad den skulde bety. Jeg tror Gud kan tale gjennom en drøm. Det Gud ikke kan få sagt oss på annen måte.

Jeg drømte jeg gikk forbi en stor have. Trærne var grønne, men bladene hang slappe og matte ned. Det var noe som manglet og jeg undret mig over at det ikke blev vannet i

haven. Siden har Gud vist mig hvad det skulde bety. Venner vi trenger en ny Åndstygelse over de frie forsamlinger! Vi trenger sildig regn. Der står at vi skal be om regn i sildig regnets tid. Det må vel være nu du og jeg trenger det.

Må Gud velsigne oss alle og disse linjer at de må bli til velsignelse for noen.

Eders i Jesus forblivende søster
Annette Løken,
Askim.

Forgjeves!

Så meget har I oplevet forgjeves! — om det da virkelig er forgjeves. Gal. 3, 4.

Er det mulig at våre opplevelser med Gud kan bli forgjeves?

Hvor underlig dette enn kan høres ut, så er det nok slik allikevel. Således så det ut for Galatermenighetens vedkommende og Paulus fryktet for at så skulle bli tilfelle.

Her er ikke spørsmål om mange eller få, store eller mindre opplevelser i Gudslivet, faren til å komme på avveie er tilstede for alle. Ingen har opplevet så meget eller kommet så langt at alle farer er forbiseilet. Men dette er en allvorlig sannhet som vi alle må erkjenne, uten forskjell hvem vi er og hvor vi er. Synes det vanskelig for dig å gi det medhold, idet du mener å være kommet så langt og opplevet så meget, være så grunnfestet i troen på Kristus, at muligheten til å komme bort herfra er utelukket, så lyder Herrens formanende og avorsfulle ord til dig:

«Derfor, den som tykkes sig å stå, han se til at han ikke faller.» 1. kor. 10, 12. Denne sannhet er dessverre blitt manges erfaring. I selvsikkerhetens spor følger hovmod, og hovmod står for fall! Ordsp. 18, 12.

Rundt omkring oss overalt sees folk med unyttig opplevelser. Tenk på alle frafallne! Hør! Profeten Esekias mektige ord:

«Men når en rettferdig vender om fra sin rettferdighet og gjør urett, gjør efter alle de vederstyggeligheter som den ugudelige gjør, skulde han da få leve? Ingen av de rettferdige gjerninger som han har gjort skal tilregnes ham; for den troløshet han har vist, og for den synd han har gjort skal han dø.» Esek. 18, 24.

Alvorlige ord om forgjeves op-

levelser! Dog behøver vi ikke å gå så langt som til å være en frafalden, for at unyttige opplevelser blir vår erfaring. Man kan være med i virksomheten, gå på møter, delta i bønnemøter med sine bønner; men man er kommet helt bort fra opplevelseslivet. Det man engang hadde er borte, det sprudlende friske liv er forsvunnet, og eies kun i teorien, man er blitt lunken og likegyldig. Kan i skje opplevelser man før har hatt brukes som trøst for stillingen, slik at der menes alt er vel og bra.

Kjære elskede venn: Gamle opplevelser og erfaringer er for lengst forsvunnet og borte. Kan det hjelpe hvad jeg hadde før? Hvad jeg opplevet for 1—5—10—15 år siden, kan ikke avhjelpe mitt åndelige behov idag?

Jeg må leve i opplevelsene og stadig oppleve Herrens velsignelse i mitt liv. Ny kraft, nye seire, ny fylde, jeg må oppleve Gud stadig i mitt liv!

Uten dette blir alt tomt, fattig, usselt, intetsigende, usikkert, håpløst og fortvilet. Hvis du holder på å gli bort fra hvad du før har opplevet, drages bort fra Guds bekk, som er full av vann, for å komme i tørke og stilstand, så står du i fare for at dine underbare opplevelser med den kjære Herre Jesus kan bli

forgjeves.

Dog, Gud være evig lov og pris, ennu lever den Gud som kan oppleves i livet. Veien til opplevelsene, ja større enn før er åpen. Jesus lever, han vil fylle, fornye, rense og hellige og vi skal få oppleve: «Jesus Kristus er igår, idag den samme, ja til evig tid.» Vi forandres, men ikke Han.

Josef Ruud.

Peter Dass,

Nordlands dikterprest, skriver om sladderer som nok har vært en plage for mange mennesker i hans dager også, bl. a.:

Så lumsk og slem er ingen Hund
Si bidsk er ingen Bikke,
Som den der med løgnaktig Mund
sin Næstes Navn vil klikke.
Han er som Hund av argest Form
En Ræv med Fødder tvende
Han er den aller giftigst' Orm
Sig kan på Jorden vende.

Fra scenen til prekestolen

I et intervju som Hagesunds Dagblad hadde med fru Trine Bull uttalte hun bl. a.:

— Det kostet forferdelig meget for mig å bryte med teatret, sier hun stille; jeg stod jo midt oppe i arbeidet og var glad i det. Men allikevel gikk jeg der med et stort skrik inni mig efter Gud, og hadde det vondt; i 4½ år varte den kampen, så blev jeg frelst da jeg fant Kristus og overgav mig helt. Et liv i Gud, det er noe helt annet enn å være religiøst interessert; det hadde jeg igrunnen alltid vært og det er så mange av scenens barn. Uten å fordømme teatret og skuespillerne vil jeg si, at min erfaring er, at når man har funnet Kristus som sin frelser, da har man ikke bruk for teatret lenger. Jeg er ferdig med det, og så mange har opplevet frelsen på samme måte som jeg. — Gud tar en simpethen bort fra verden, og teatret var min verden. — Kunst er noe uhyre verdifullt, noe stort; men Jesus Kristus er større. Han er livet.

— De er jo ikke den eneste som har gått fra scenen for å forkynte Kristus — kjente De Anna Larsen?

— Ja, jeg kjenner henne, og så mange med henne som har tatt det samme avgjørende skritt. En engelsk operasangerinne f. eks. blev så grepet under innstuderingen av en religiøs rolle at hun blev en kristen og måtte ta avskjed med scenen; hun kunde ikke en gang spille den rollen da det kom til stykket. For kristendom er liv det, ikke spill.

— Og fruene forteller at hun går aldri i teatret mer, og hun er lykkelig og ønsker sig ikke tilbake dit. Nu går hun hvor Gud vil ha henne.

— Hvordan føles det å stå overfor publikum nu, er det meget anderledes enn å spille en rolle som De var glad i?

— Det er noe så forskjellig at man ikke kan sammenligne det. Før var det jeg som var flink og gjorde det så og så godt — nu betyr jeg ingenting og Gud alt. Det er en helt eien-dommelig følelse å stå og se utover tusener som man så gjerne vil hjelpe til å komme nærmere Gud. I'il å bli friggjorte, lykkelige mennesker. Det kan absolutt ikke sammenlignes med å spille komedie.

Norsk misjo

En japa foretok fr voldsomme Chiangsi, H

Under d så resten av skaps stajon ødelagt. De vesentlig d november i

satte ild på nerne var I midlertid d de nådd gr sernes fryk sernes fryk

sjonærbolig kinesiske fu synsmann i sekontor, d disse bygni bardert av sjonærer er

tilføier tils senere tid len av bye Yale-misjo

Det Norske Kinamisjo

står atta sending. D uttalelser i «Utsyn»

Ella og blandt an «Kan d i disse t og elles

Slike nan me kome t har gje er dag.

På g ytre til Men h — kan So l til, er verk. D gode t So v endå e

So l til, er verk. D gode t So v endå e

So l til, er verk. D gode t So v endå e

So l til, er verk. D gode t So v endå e

So l til, er verk. D gode t So v endå e

So l til, er verk. D gode t So v endå e

Norsk misjonsstasjon ødelagt.

En japansk avdeling bombefly foretok fredag 13. januar en rekke voldsomme angrep i provinsene Chiangsi, Hunan og Kwantung.

Under disse luftangrep blev også resten av Det Norske Misjonsselskaps stasjon i Changcha i Hunan ødelagt. Denne stasjon brente for en vesentlig del ned under brannen i november ifjor da kineserne selv satte ild på byen da de trodde japanerne var like ved. Det viste seg imidlertid da at japanerne kun hadde nådd grensen til Hunan og kinesernes frykt var ugrunnet. Kinesernes frykt var vesentlig ugrunnet. Misjonsbolig og en kontorbolig for de kinesiske funksjonærer, meddeler tilsynsmann Smebye til Kristelig Pressekontor, og det er sannsynligvis disse bygninger som nu er blitt bombardert av japanerne. De norske misjonærer er sannsynligvis i sikkerhet, tilføier tilsynsmannen, idet de i den senere tid har opholdt sig i norddelen av byen, hvor den amerikanske Yale-misjon holder til.

Det Norske Lutherske Kinamisjonsforbund

står atter foran en ny misjonsut-sending. Det er interessant å lese de uttalelser misjonærene kommer med i «Utsyn».

Ella og Martin Andestad skriver blandt annet:

«Kan det vera rett å reisa til Kina i desse tider, no når tilhøvi derute og elles i verdi er som dei er?

Slike spørsmål kjem ein og annan med. Ja, slike tankar har ogso kome til oss. Dette ord av Jesus har gjeve oss svar: «So lenge det er dag, må me gjøra Hans verk —

På grunn av krigen er nok dei ytre tilhøve i Kina vanskelegare. Men hjarto er opne for evangeliet — kanskje meir enn før.

So lenge Herren ikkje stengjer til, er det vår dag å gjera Hans verk. Dei *tronge tider* var ofte dei *gode tider* for Guds rike på jord.

So vil me i lydriad mot Han endå ein gong «brenna bruene bak» og gå. — Må Herren gjeva

nåde til å vera tru i tenesta.»
Det finske ekteparret Signe og Alik Berg som også reiser til Kinamisjonens felt skriver blandt annet:

«Kjære venner i Norge og hele Norden, nu når dagen synes snart å nærme sig solnedgangen, den tiden da Jesus sier at ingen kan arbeide mer, når ondskapens åndehærer kommer til å seire over de hellige (Åpenb. 13, 7) — nu behøver vi mer enn noen gang før en slik tro så den evige Guds herlighet kan bli åpenbart iblandt oss. Den herligheten kommer til å lyse og skape lovsang endog i katakombenes natt. Denne tro og denne herlighet vil vi be om for enhver av oss.»

«Utsyn» skriver i sin redaksjonelle spalte blandt annet:

«Men våre utsendinger reiser jo ut til krigens land. Når de likevel blir sendt og reiser med frimodighet, så er det fordi Guds løfter lyser over deres ferd, og fordi det enda er arbeidsdag der ute. Gud har vendt også Kinas store nød til fremgang for sitt rike.

Så er det med glede og takk og frimod vi atter sender arbeidere ut i den store høst. — glede og takk fordi vi får sende dem, frimod fordi Gud ennu har åpne dører der ute, og fordi hans løfter lyser over deres vei og deres virke.

De som reiser, er selv grepet av den tanke at de må gå inn gjennom dørene nå mens de er åpne og arbeide *mens det er dag, før natten kommer*.

Må den samme sannhet og det samme syn gripe også oss!»

I Romania

er den baptistiske kirke utsatt for store forfølgelser. Den er bokstavelig en «kirke i katakombene», heter det. Der er bl. a. utstedt møteforbud, og ifølge meddelelser utsendt gjennom radio, vil alle som bryter forbudet, bli stillet for militær domstol. Mange enkeltpersoner er blitt fengslet, og 182 baptistiske kirker og kapeller er blitt lukket med den begrunnelse at de var «uhygieniske». — Det er den ortodokse kirke som står bak forfølgelsene.

En misjonsflyvemaskin.

Det svensk-amerikanske misjonsforbund, som bl. a. driver en omfattende virksomhet i Alaska, har i dis-

se dager kjøpt en flyvemaskin som vil bli stillet til disposisjon for misjonen i Alaska. Det kommer til å utvide misjonærenes virksomhet betydelig i dette vidtstrakte og tynt befolkede land.

Noen uttalelser om «Misjons-Røsten»

Nyttårshilsen.

Til «Misjons-Røsten»s redaksjon Sarpsborg.

Takk for «M.-R.» som kommer regelmessig. Jeg leser den alltid med stor interesse, oppbyggelig og inspirerende er dens allsidige stoff. Redaksjon er ganske sikkert på bibelens mark, når bladet redigeres efter denne retningslinje: Fritt og upartisk.

Det er en «fin» ånd som møter oss når man åpner bladet. Her er noe for alle våre behov.

Misjonsberetningene griper dypt i hjertet. Uundgælig gripes man av bønner: La mig få være en Debora eller en Aron og Hur.

Sender min varmeste hilsen til redaktøren og «M.-R.»s lesere.

Deres bror i Kristus forbundne
Rolf Westlie.

Adr.: Boks 8, Kråkstad St. Telefon 62.

Til «Misjons-Røsten».

Efter opfordringen i bladet vil jeg si litt om den nytte og opmunt-ring jeg har fått i året som gikk. Her er flere som sier det samme.

En stor trøst er det å lese de mange enkle og sanne breve fra misjonærene i de hedenske land, hvor krigens raser. Denne verdens fyrste er en manndraper. Det er en trøst å lese om den kjærlighet som øves av misjonærene og de troende. Det er sant at den gren som bærer frukt, den renser han for at den skal bære mere frukt. En hjertelig takk for alle som er med og setter lyset på plass Kristus er det rette lys som opplyser hvert menneske. Den store frimodighet hos de rene av hjertet vidner derom.

Så vil jeg ønske fred med alle dem som påkaller Herren av et rent hjerte. Vi har samfund i bønner. Ja, han som ser i lønndom vil lønne i det åpenbare. Meget mere kunde sies, Herren skal gi vekst og evigheten vil gi det sanne vidnesbyrd om Misjons-Røstens frukter.

I. S. Lie.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til opsigelse skjer. Opsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

De frie misjonærer

Vi holder på å få fortegnelsen over de frie misjonærer i orden og tar den inn på siste side også i dette nr. Det er ingen liten flokk de frie venner helt eller delvis underholder på de forskjellige misjonsfelt, men vi må vel innrømme at det etter tidene burde vært mange flere. Det er en sørgelig, men ufrakommelig sannhet, at de frie venners misjonsarbeide er blitt betydelig innskrenket i de siste år. Vi kan jo glede oss over en del fremgang i det siste. Søster Evenstad (som vi ikke vet hvem er kasserer for og derfor ikke har henne i adressefortegnelsen) er reist til Swaziland og broder Oddvar Berg til Belgisk Congo. Flere nye, friske krefter står ferdige til å reise ut. Det er jo et lysglimt og grunn til å prise Gud for.

Allikevel er vi nødt til å se sannheten i øinene og erkjenne at vi ikke er der hvor vi skulde vært. Det er for lite glød i oss. For lite syn på verdens nød og tidens alvor. Vi må våkne op for det blir for sent.

Det haster med tiden og alle de åpne dører vi har nu kan snart være stengte for oss.

*

Ny kommisjonær i Bergen.

Søster Hansine Gjertsen som har vært en ivrig og trofast kommisjonær, visstnok helt fra den første tid, meddeler at hun nu ikke kan holde på lengere. Når vi kan notere Bergen som den by vi har flest abonnenter i, efter Oslo, skyldes det ikke

minst søster Gjertsens virke. Vi vilde selvsagt gjerne at hun skulde fortsatt, men når hun ikke kan lengere er det jo ingen råd.

Vi vil benytte anledningen å takke henne for allt brydderiet, det alltid greie oppgjør og alt sammen. Herren velsigne henne for alt.

Som ny kommisjonær har vi fått Fru Lydia Johannesen, Skostrædet 9 B.

Vi vil be våre abonnenter å henvende sig til henne når kontingent skal betales, eller noe ordnes.

Det er gledelig

å se alle de gamle trofaste abonnenter som sender betalingen for bladet nå i januar måned. Hvis dere visste hvilken hjelp og oppmuntring det gir å få inn pengene i rett tid så løp dere på postkontoret alle sammen og sendte årskontingenten. Så er det dere som ikke har betalt for ifjor — og som skylder enda lengere — send nu ved årsskiftet så er det gjort. Vi har fått inn bra med utestående fordringer i året som gikk og også i år har flere sendt beløp som gjaldt gammel kontingent. Hjertelig takk!

*

Ved årsoppgjøret

viser det sig at både abonnenttallet og løssalget har gått op fra ifjor. Vi har også det største budgett vi noen gang har hatt. I en slik tid som vi nu lever i så er det jo storartet.

Det verste for oss er å få inn tilgodehavende i rett tid. Det kan tenkes at disse småbeløp på kr. 2.00 eller 4.00 betyr ikke så meget, men det er de små beløpene som utgjør den hele sum.

Misjonær Berger N. Johnsen, Argentina,

fyller 50 år 13. februar.

Vi vil i den anledning opfordre vennene til å ta et ekstra løft og huske på ham med et godt offer. Br. Johnsen har arbeidet hårdt i et vanskelig klima og er meget utslitt nu. I mange år har han trofast stått i arbeidet, og nu ønsker han gjerne å komme ut og besøke endel plasser med evangeliet, men det behøves midler.

Send beløpene snarest mulig til undertegnede og de blir sendt som en overraskelse til ham.

Merk disse beløp «ekstraoffer».

Broderligst

G. Iversen,

Box 52, Sarpsborg.

75 år.

Fredag den 6. januar fylte broder Nils Tollefsen i forsamlingen vår 75 år.

Broder Tollefsen er født på gården «Brenn» i Målselven. Han kom i ung alder over til Balsfjorden hvor han giftet sig og blev bosatt.

Han har hatt mange gjøremål fremigjennem årene. Broderen har så langt jeg kan skjønne alltid vært interessert for kristendommen, men hvor mange år det er siden han kom over til bevisst liv i Gud, kjenner jeg ikke til.

Imidlertid er det 15 år tilsammen siden jeg først møtte ham på et stevne her i fylket. Og lenge før den tid hadde han vært med i de kjempendes rekker.

En tid stod han som forstander for Baptistmenigheten her.

Efter endel år gikk han ut derfra. Men virksom som han er gravde han ikke sitt pund i jorden, men samlet noen få venner i sitt hjem til bønnemøter. Man holdt da på med det i noen år. Så i årsskriftet mellom 27 og 28 kom vekkelsen. Den pågikk vinteren og våren utover og alle møter blev avholdt så å si i deres hjem.

Hjemmet har også vært et tilfluktsted for alle Herrens vidner som fremigjennem årene har besøkt stedet.

Høsten 1931 fikk vi vårt lokale og siden den tid har br. Tollefsen stått som ledende eldste i forsamlingen.

Han er fremdeles både fysisk og åndelig frisk. Hans gang er spenstig som en tyveåring. Så er det en ting til, som er gilt med ham. Han har en villig ånd og er alltid rede til å begynne eller slutte et møte. Samarbeidet har også vært godt oss imellem. Vi ønsker derfor vår broder mange lykkelige år sammen med oss.

Henrik Eilertsen.

Et lite vidne.

En kjent gudsfornekter sa en gang:

«Jeg kan stå mig mot alle apologeters (kristendomsforsvarere) bevis. Men jeg har en liten tjenestepike som er en kristen. Hennes gode, rene og samvittighetsfulle liv får mig somme tider til å vakle.»

Guds

Vil sende
sjons-Røst
evang. 14.

Det er

kan opveie

Det er no

eier Guds

under dje

være tryk

stormer o

i fredens

er hans fa

og midler.

lys og led

dens bolig

de hadde

pene da d

slo ihjel

høre de d

kring, me

er det me

su salige f

gir jeg de

sine barn

ke på hva

righet. J

te pris på

Om du

til prydel

drifter so

Nuvel, j

men det

glans var

følge dig

så forbi

kan gi di

lyden er

Verden k

dens herli

for vinde

Herren g

kan ha m

gir dør ik

søker all

hvad den

10.000 k

for eks.,

Men om

alt fått s

når den g

Herren?

han skju

sekke, de

var hjem

Granb

Guds fred - Verdens fred

Vil sende en liten hilsen til Missjons-Røstens lesere med Johannes evang. 14, 23—27 i Jesu navn.

Det er ingen ting på jorden som kan opveie Guds kjærlighet og fred. Det er noe så usigelig salig. Den som eier Guds fred kan være trygg selv under djevelens anklage. Han kan være trygg når verden buldrer, stormer og braker. Han sitter trygt i fredens bolig; for han vet at Gud er hans far og Jesus er hans forsoner og midler. At Ånden er hans leder, lys og ledsager. Han er trygg i fredens bolig likesom Israels barn når de hadde strøket blodet på dørstolpene da dødsengelen gikk forbi og slo ihjel de førstefødte. De kunde høre de døendes skrik rundt omkring, men selv satt de trygge. Slik er det med den sjel som har fått Jesu salige fred. «Ikke som verden gir, gir jeg dere.» Det som verden kan gi sine barn er kortvarig. Du kan tenke på hvad du vil, det er av kort varighet. Jeg gjentar det: Det er å sette pris på.

Om du har fått en hedersmedalje til prydelse og til minne om store bedrifter som du har utført i livet. — Nuvel, jeg vil ikke si noe om det — men det er iallfall sikkert at dens glans varer ikke lenge. Den kan nok følge dig i graven, men så er det også forbi med herligheten. Verden kan gi dig store lovtaler, men når lyden er borte, så er det intet igjen. Verden kan intet gi som er varig, dens herlighet forsvinner som avner for vinden. Det er ikke slik med det Herren gir oss, det er saker som vi kan ha med oss hjem og det Herren gir dør ikke når vi dør. Verden forsøker alltid å prale og glimre med hvad den gir. Når en gir 5.000 eller 10.000 kroner til gavnlige formål for eks., kommer det straks i avisen. Men om slike sier Herren at de har alt fått sin lønn. Ja, slik gjør verden når den gir noe. Men hvorledes gjør Herren? Jo, han gjør som Josef da han skjulte pengene i sine brødres sekke, de fikk først vite det når de var hjemme. Halleluja!

Granheim, Rygge 19. jan. 1939.

Carl Brodin.

SPREDTE FELTER

Fra «Betel», Magnor.

Mandag den 2. januar feiret vår br. og musikkleder Albert Viker, Skotterud sin 60 årsdag. I den anledning arrangerte vennene en jubileumsfest på «Bethel».

Br. Viker har i over 25 år vært musikkens leder og har røktet den stilling med iver og brennende kjærlighet så sangen og musikkens toner har lytt, og lyder fremdeles til oppbyggelse og til sjeles frelse. Likedan er han alltid villig til å avlegge sitt enkle og varme vidnesbyrd til ære for Jesus som har frelst ham. Han er også ungdommens venn og ungdommen ligger ham på hjertet og han søker å verne om dem og hjelpe dem frem på veien til himlen. Broderen har nu et halvt år vært syk; men Herren har styrket ham så han er nu meget bedre og vi tror at han skal bli helt frisk. Ære skje Jesus! Gud velsigne ham i det nye år!

Festen var bestemt kl. 4 og vennene møtte op alle sammen. Musikkvennene spilte og sang noen sanger. Så åpnet br. Svan festen og ønsket oss alle velkommen til denne vår br. Vikens store festdag. Br. leste et ord fra Filemon 7. vers og dvelte ved de ord at broderen har vært et opmuntning for oss, og ledet oss i bønn. Musikkvennene sang en sang, og deretter talte br. Rolf Westlie. Vi hadde også den glede å ha ham iblandt oss. Han leste et ord fra Sak. 2, 9 at Herren er en ildmur omkring sine, og at Herren i disse 60 år har vært en ildmur omkring broderen og alle hans, og at Jesus har vært hans midtpunkt siden han blev frelst. Videre la han vennene varmt på hjerte å elske og hedre hverandre, men gi Gud æren for det hele. Undertegnede leste fra salme 92, at vi endog i gråherdet alder kan skyte friske skudd i ånden. Om broderens legeme er svakt, kan hjertet slå varmt for Guds sak.

Likeledes overaktes broderen en liten gave fra vennene. Br. Viken takket dypt rørt. Han sa at han ikke var verd alt dette; men takket Gud at han hadde venner som elsket ham.

Derefter var det bevertning, og vennene fikk samtale med hverandre og gratulere jubelanten. Etter bevertningen blev telegrammene oplest

som var strømmet inn fra forskjellige kanter. Efter at telegrammene var oplest åpnet br. L. Hansen med å lese et Guds ord og avla et varmt vidnesbyrd. Så blev ordet gitt fritt, og vennene avla sine vidnesbyrd og ga br. Viker en blomst for det han hadde vært i de svundne år, og at Guds nåde måtte være med ham i det nye år. Musikkvennene spilte og sang mellom vidnesbyrdene. Søster Alli Vårbygg fra Oslo sang en sang, og likeledes søstrene Stenby. Tilslutt takket br. Viker og hustru og datter for den hyggelige fest og for alt strev som var forbundet med den. Så takket vi Gud for den herlige fest. Jesus var oss særlig nær og vi skiltes beriket i vår ånd og takknemlig til ham at han gav oss et støt fremover på veien.

A. Orderud.

En hilsen fra Dorothea Klem

F. t. Drammen, 18. jan. 1939.

Kjære venner!

Fra årets begynnelse til dets ende er vår Gud den samme. Nærmere hjemmet idag enn før. Håpet til ham gjør aldri til skamme.

I året som er gått har vi også fått være vidne til vennenes trofaste hjelp, og da det er umulig for mig på annen måte å nå den enkelte, må jeg hermed sende vår og folkets hjerteligste takk for all hjelpen. Må Gud rikelig velsigne den enkelte med det beste fra sitt rike faderhjerte og forrådskamre.

Gud har undt mig efter seks år atter å få komme sydover og det vilde være kjært å få hilse på venner rundt om hvis det blir anledning.

Må da det nye år bringe dere alle rik velsignelse fra vår Gud.

Hilsen

Dorothea.

En liten hilsen fra Nord-Norge.

Efter noen velsignede dager hjemme i julen har jeg nu besøkt Malangseide hvor den store ulykke skjedde i høst og 12 mennesker omkom ved drukning.

Møtene har vært underbart velsignet. Fant også at man i sorgens mørke hadde søkt lys og trøst hos Herren, som er miskunns far og all trøsts Gud. Stunden da jeg sammen med en av de efterlatte fikk knele i

bønn og takk der inne i deres lille hjem, var en kjensle av at Gud slår og han forbinner. Han sårer og hans hender læger.

Efter å ha stanset i Tromsø på noen fellesmøter akter jeg mig en tur til Ytre Senja. Der er det flere avsideliggende steder som sjelden har besøk. Må Gud gå foran og åpne vei.

Gud signe da oss alle i det nye år. Kom oss ofte i hu i bønn, vi som ofte har ukjente vanskeligheter å kjempe med.

Efter den usedvanlige milde høst og forvinter har vi nu fått en bitende kulde og det føles dobbelt svart når en er forvendt med sommertemperatur.

Lev hjertelig vel og vær hilset med Luk. 12, 42—44.

Evang. L. Lyngmo,

P. t. Tromsø 10. jan. 1939.

Fra Honningsvåg.

I siste nummer i 1938 — 15. desember — opfordres vi abonnenter og lesere av Misjons-Røsten til å sende stoff til badet. Jeg vi da etterkomme anmodningen.

Først vil jeg takke redaktøren og samtlige medarbeidere for alt i året som svant. Tross uro og strid ute i verden har vår kjære Gud latt oss ha fred og ro her i vårt lille Norge; og det er vi takknemlig for. Så vil jeg ønske alle Guds folk et godt og gledelig nytt år 1939.

Da de frie venner i Hånningsvåg for ca. 1 års tid siden tok bestemmelsen å bygge et forsamlingshus var visstnok ikke troen særlig stor. Man så saken slik at vi var få i tall og bare fattige og ubemidlede folk. Ja, undertgenede var nok smittet av samme syn. Men Gud sa til Gideon: «Jeg vil være med dig!» Disse velsignede ord ga mig håp og trøst, og om jeg ikke oplevet å se vårt hus reist så kunde våre eferkommere se at vi hadde gjort begynnelsen og de fortsette i våre fotspor. Et gammelt ord sier at håpet smiler alle dager. Så av siste nr. at en søster Eunike Wold har sendt oss en gave. Ja, takk og pris til Gud! Man blir løftet hver gang man mottar en gave til «huset» Gud være takk at det enda fins en Debora.

Ja takk kjære venner der syd for at dere rekker oss en hjelpende hånd her oppe. Gud skjenke dere hundrede foll igjen.

Når disse linjer skrives er vi allerede begynt på et nytt år. Vi vil håpe på et riktig godt år, men alene Gud vet hvordan det blir. Det er ofte at det kommer tanker når vi leser om de mange mennesker som samler sig om Guds ord og vi tenker på de få som samles her oppe. Størsteparten samles på underholdninger i Folkets hus eller «Kino».

Ja, kjære Jesus, hjelp oss som er dine folk å ikke feste vårt blikk på noe annet, men ha det rettet mot dig og av et oppriktig hjerte takke for ditt forsoningsverk på Golgata.

Skal tilsist meddele at ved Guds hjelp har vi det godt her oppe i det høie nord. Alle budbærerne er nu sydover, men vi har det velsignede Guds ord i vår midte. Des mere vi leser og grunner på Herrens lov, des mere lys blir ordet for vårt indre øie.

Vil hermed slutte med et oprop til Guds folk i syd og nord (ja, nord blir jo da Spidsbergen) om det skulde være noen som leser dette å støtte oss i arbeidet med vårt misjonshus, så er vi takknemlig, såvel for enkens skjerv som den som gir av sin overflod.

Honningsvåg 19. januar 1939.

Hågen Hansen,
kasserer.

På reise

En pilgrims bønn og ønske er, at Herren i sin nåde gjør vår vei fast, og har velbehag i våre reiser. Vandrer vi den like vei, da skal vårt liv se lyset med lyst. (Job. 33.) Hans øgon skal lede dig. (Salm. 32.8. Svensk overs.)

Noen dager før vi reiste på langtur, så svarte Herren oss atter igjen på vår bønn igjennem en salig drøm. Jeg synes jeg var på reise, gikk således inn i et hus, og der var Jesus. Jeg gikk frimodig frem til ham med et skrikende begjær efter at han vilde være med mig. Han sa: «Jeg skal sende noe over dig —!» Jeg sa fremdeles, at han måtte være med mig. Han sa: «Jeg skal være med dig!» Og han bemerket at tiden var kort.

Så gikk vi ut, Oskar og Jesus, og det var et mørke over jorden som den mørke høstnatt. Jeg gikk arm i arm med Jeus, og utøste mitt hjerte for ham. Der vi gikk var det lyst, men på begge sider av veien var det mørkt. — På denne min reise våknet jeg og se, det var en drøm.

1. Kg. 3, 15.) Jeg gjorde som Daniel, skrev drømmen op (Dan. 7.) Den som har en drøm, han forteller den (Jerm. 23.)

Hele tiden fra først til sist har Jesus vært med som han lovet mig. (Matt. 28, 20.)

Sist vi skrev i «Misjons-Røsten» var vi kommet til Mosseimoen i Vennesla (1. des. 38). Vi kunde ikke reise forbi våre søsken, men vi steg av toget ved Vigeland stasjon og familien Magnus Nilsen herberget oss atter igjen. En kjær familie, som de øvrige familiene i menigheten er. De beviste stor omhu og broderkjærighet til mig, som er det største. (1. kor. 13, 13.) Herrens løfter står fast. (Matt. 10, 40—42.) En åpen dør i ordet var oplatt. Vennene mottok Guds ord med all villighet, og dette ord gjør oss vis til salighet (2. Tim. 3, 14—15.) Da flere plasser ventet oss, blev det kun 2 møter denne gang. Fredens Gud være med eder! Broder Ellingsen ledsaget mig til stasjonen. Da toget kom gikk jeg ombord, da det hadde samme mål som jeg — Oslo. Der møtte forstander Kleppe og hilste mig velkommen igjen. Vi blev noen dager i Oslo.

Fra Oslo stod turen hjem til Skjeberg. Efter flere måneders fravær, var det godt å komme hjem til hvile noen dager. Men da de frie venner i Trondheim hadde ventet på oss i flere uker stod turen dit. Familien Moum møtte på stasjonen og hilste mig velkommen til Trondheim og ledsaget mig til sitt kjære, hyggelige hjem hvor jeg blev i mange uker. Gud signe dem for det. (Hebr. 6, 10). Vi var som vi skulde ha vært sønn der. Og i en forstand var vi sønn. (Gal. 4, 6.) og en broder til Jesus. (Matt. 12, 50. Luk. 8, 21, Joh. 20, 17, Hebr. 2, 11.) Ja, til og med Guds engler var med til hjemmet. (Hebr. 13, 2.) Et velsignet selskap, denne kjære familie fikk. Det samme selskapet er alltid med til hvert hjem, som av hjertet mottar en av hans ringe små på jorden.

Menigheten hadde holdt faste og bønn før jeg kom, blev det mig fortalt. Det var en fri god ånd til stede. Glede og fred hvilte over oss fra det første møte til det siste. At disse kjære venner hadde vært med Jesus, kunne man både se og høre og kjenne (Ap.gj. 4, 13). Det var

NYTTÅRSBØNN

*Herre Jesus jeg nu legger roret over i din hånd.
 Los mig gjennom storm og uvær med din gode Hellig Ånd
 La mig høre gjennom bruset, røsten av din Ånd min Gud,
 la så alt bli stille, stille, hjelp mig lyde dine bud.*

*Jesus du som fordom talte, da du gikk omkring på jord,
 kom til mig og finn nu hvile, for din trette sjel og fot.
 Du den samme er og blir jo, blott jeg lar dig komme til,
 å få tale inn i sjelen, gjøre med mig som du vil.*

*Da en herlig stillhet merkes dypt i hjerte, sjel og sinn.
 Anden roper da i glede, Fader, kun skje viljen din.
 La min ånd, min sjel og legem, være helliget til dig.
 Kjære Gud som er i himlen, lær mig vandre korsets vei.*

*Jesus la mig blive stille, under alt som møter her,
 la mig huske under ferden, at du stadig hos mig er.
 Når så reisen her er over, og all fare borte er,
 hvilken fryd og herlig glede møter mig i hjemmet der.*

WILHELM HOLM

står vi rede hver stund; og det blir siste reise vi gjør. (Mark. 13: 26—27).

Fri og lykkelig er den som av hjertet kan synges eller lese disse salige ord som sin opplevelse. Snart er vi hjemme for evigt. (Joh. 14: 3. Åpenb. 21: 4).

Her jeg ofte må si mine venner farvel. A hver avskjed så smertefull den er, — men når flyttedagen kommer, jeg gjør siste reis, da — vi møtes og skilles ei mer.

Ifølge Herrens ord og åndens åpenbarelse er arbeidstiden i vingården snart forbi, — la oss alltid være våkne og bedende (Mark. 13: 32—37). Og alltid være beredt. (Luk. 12: 35—40). Atter igjen synger vi: Alt jeg behøver er ferdig hos Gud, og min sangbok jeg legger her igjen; og min elskede bibel så dyrebare den er, jeg lemner den etter mig her. —

Da er de første ting yeket bort. Da vandrer vi ikke lengere i tro, men i beskuelse — og ser ham som han er, for evig — for evig.

Vil du være med? Ta imot Jesus! Tiden er øieblikkelig inne, da Jesus aldri kaller dig mer, og du vil havne i den grufulle mørke evighet til den dag da de blir kastet i ildsjøen. (Åpenb. 20: 12—15).

Til sist en kjær hilsning til alle Guds elskelige. (Ef. 6: 18—19). Glem ikke bønnens time! (Ap. gj. 3: 1. kap. 1: 14). Endre riktig ved i bønn med een

mun. (Rom. 15: 5—6. Ap. gj. 1: 14. kap. 6: 4. Kol. 4: 2. Åpenb. 5: 8.) Kom oss til hjelp med eders bønn!! (2. Kor. 1: 11—13).

(Denne artikkel har blitt omarbeidet i dette år — 39. Da vår tid har vært sterkt optatt siden vi kom hjem, kommer den sent inn.)

O. Karlsen.

Hvor er stjernene?

En aften i skumringen tok jeg en liten tur, forteller en troende far, og min lille pike som var med spurte: «Far, hvor er stjernene? Jeg ser dem ikke.»

«Vent til det blir mørkere, da vil du se dem.»

Vi fortsatte henover landeveien, og om en stund strålte på den mørke himmel, idet mørket falt mere og mere på, den ene stjerne klarere enn den annen.

Det blev riktig alvorlig for mig dette. Efter hvert som det mørkner på veien, blev det lysere og lysere over mitt hode.

Når den jordiske trøst og hjelp blir liten for oss, da stråler Guds forjettelser oss mere imøte. Kan jeg ikke se dem riktig klart ennå, så får jeg vente til det blir mørkere, da vil de vise sig for mig.

— «Gå til mine brødre og sig dem: «Jeg farer op til min Fader og eders Fader og til min Gud og eders Gud.»
 Joh. 20, 17.

som Da-
 Dan. 7.)
 n fortel-

sist har
 vet mig.
 Røsten»
 moen i
 i kunde
 n, men
 stasjon
 herber-
 familie,
 menighe-
 hu og
 n er det
 Herrens

—42.)
 oplatt.
 ned all
 oss vis
 —15.)
 lev det
 Fredens
 Elling-
 Da
 da det
 Oslo.
 og hil-
 i blev

Skje-
 avær,
 l hvi-
 ven-
 et på
 Fa-
 jonen
 rond-
 jære,
 man-
 det.
 skul-
 tand
 bro-
 Luk.
 I I.)
 med
 vel-
 milie
 alltid
 ertet
 på

og
 for-
 ste-
 fra
 At
 ned
 øre
 var

en sterk lyd av bønn og jubel og mange gledestårer. Gud være evig takk for det. Glem ikke, du trellbundne partimenneske, at der Guds død er, der er det frihet. (2. Kor. 3: 17. Joh. 8, 32, 36. Rom. 8, 2). Luk. 4, 18 m. m.) Salige er de som kjenner til denne glede. (Salm. 89, 16). De som er i følge med Jesus, er lik en duftende blomst på marken, som spreder sin vellukt omkring sig. De stråler av glede og fred, for fredens ophavsmann bor innen i dem (Ef. 3, 17. Joh. 14, 23. Åpenb. 3, 20, Joh. 17, 22—23. Ef. 2, 14.) Jesus er skatten i lærerens kare (2. kor. 4, 7.) I denne stilling er hjertet i brann (Ap. gj. 13, 52, Rom. 5, 5, Luk. 24, 32).

De som kaller disse frigjorte sjeler for «fri-fri», de har talt formastelige ord, mot Guds salvede barn, og de vanærer skaperen som har gjort sitt underbare verk i dem. (De blir ikke ustraffet). Denne frie Guds menighet i Trondheim har hatt mange gjenvordigheter å gjenmenngå, formedelst svikefulle arbeidere som røkter sig selv og ikke Herrens hjord. Fårene har ikke lagt på deres hjertes fordi, de var leiesvenner og hadde ikke omsorg for disse får. (Joh. 10, 12—13.) Som deres utsæd er, så blir deres høst. Herren har talt — glem ikke det.

Fra det første møte til det siste, var det en fryd og glede å tale Guds ord i denne menighet. Vennene vidnet under jubel og gledestårer om hvad Herren hadde gjort for dem — og i dem. Halleluja! De elsket av hele sitt hjerte det hele evangelium.

En opofrende menighet, som gjorde hvad den kunde for å dekke sine løpende utgifter. Herren betaler dem igjen. (Hebr. 6.10.)

Brødrene Hagen og Holm er gudfryktige brødre. Det var gilt å møte min gamle venn Holm, bevart i Guds nåde, i de mange år vi ikke har sett hinannen. Det kunde være så meget å referere fra de salige møtene Herren ga oss, men vi må fatte oss kort nu.

Det var med vemod jeg måtte forlate disse får, som er uten hyrde i disse prøvende tider, men vær frimodig. Herren kal sende eder vidner etter sitt hjerte. Frykt ikke, trobare! (Luk. 12: 32. Åpenb. 2: 10). Snart jeg farer mot sky over land over hav, det blir herlig som ingen tur før, ti på Golgata grunn

Dagny og Henry Gulbrandsen

er nu kommet vel frem til misjonsstasjonen i Yüchow, China. De har hatt en riktig god reise og de blev hilst hjertelig velkommen av chineserne.

Misjonsbeløp**Dorothea Klem, Børselv.**

Til str. Dorothea Klem, Finnmark er innkommet i 1938:

Misjonsmøtene Knofsgt. 6	kr. 273.49
Søstremisjonen, do.	150.83
Barnemisjon, do.	80.88
Str. R. Drammen	15.00
S. S., Drammen	11.50
Innsamlet til reisen sydover	72.00

Guds rike velsignelse ønskes eder alle.

Med hjertelig takk.

Thora Finnerud.
Danvik, Drammen.

*

Til Desmond, India.

er innkommet i 4. kvartal 1938:

Ved B. Wejer, Sandefjord fra flere	kr. 75.00
A. Y. J. Onøy	50.00
Menigheten i «Bethesda» Slemmestad	
ved August Syversen	50.00
Ved Bolette Alfsen, Haugesund	25.00
Ved B. Wejer, Sandefjord:	
H. A.	25.00
H. P.	10.00

Av innkomne midler er avsatt til hjemreisen kr. 202.32 som er innsatt på bankbok. De har vært ute så lenge nu at vi må minne vennene om å hjelpe til å få en stor nok sum til hjemreisen.

Vi skal komme tilbake til denne sak senere.

På Desmonds vegne hjertelig takk!

G. Iversen,
Boks 52, Sarpsborg.

Frie arbeidere i Nord-Norge.

Dorothea Klem, Børselv:

Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

Enok Wangberg:

Agent Einar Johansen, Einarsborg, Høiden, Moss.

Oskar Gamst, Breivikbotn.

Henrik Eilertsen, Storsteinnes, Balsfjord.

Demanda Eilertsen, Breivikbotn.

Andreas Mathisen, V. Jakobselv.

Kristian Skipperud, Klstrand, Porsangerfjord.

L. Lyngmo, Strømmen, Rossfjord.

Didrik T. Sollie, Rossfjord.

Einar Fossmo, Brøstadbotn, via Harstad.

Astrid Schie, Kjøllefjord.

Ingerid Odegård, Kjøllefjord.

Hulda Wangberg, Tromsdalen, Tromsø.

Maria og Sigurd Breimoen.

Komagfjord, Alta.

Ovenstående frie vidner virker i Troms og Finnmarks fylker. De har godt vidnesbyrd og er prøvede arbeidere som vennene trygt kan støtte. Det er bare Dorothea Klem og Enok Wangberg som har kasserere. De andre kan midler sendes til direkte.

Vi skal innta denne fortegnelse av og til. Glem dem nu ikke!

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEEN

(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

De frie misjonærer.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer en rett er og det blir dog kun fattigdom. (Ordspr. 11, 24.)

AFRIKA

Margit Haraldsen:

Lods Henrik Johansen, Løvenskjoldsvet 27, Jar, Oslo.

Hansine Nesfossen:

Constance Nøstdal, Løbergsveien 28, Bergen.

DEN NORSKE CONGOMISJON

Alb. M. Christiansen:

Odvar Berg

Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

ARGENTINA:

Berger N. Johnsen:

G. Iversen, Boks 52, Sarpsborg.

CHINA:

Str. Dørum og Karlsen:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo

Olga Schult:

Gerda Sivveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo.

Alfhild Bjerva:

Torolf Andersen, Sørilgt. 15, Oslo.

Torkild Rasmussen:

Jul. O. Lind, Moss.

Gunhild Gundersen:

Leonore Johnsen, Bråvik pr. Staubø.

Asta Thuun:

Edith Olsen, Solhelmsgt. 1 a, Bergen.

Christofa Brundtland:

L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26, Bergen.

Inger Frellumstad:

Slipperimester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.

Signe Pedersen og Inga Johnsen:

Th. Wessel, Fredriksborgsveien 37/39
Bygdøy pr. Oslo.

INDIA:

Anna Jensen:

Amalie Carlsen, V. Porsgrunn.

Dagmar Jacobsen

Sverre Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen.

Franck Desmond:

G. Iversen, Boks 52, Sarpsborg.

Hüda Wergedal:

Jens Jarnes, Passebæk p. o. Sandsvær.

B. og Gundhild Finstrøm:

Fru Gudrun Berntsen, Kviteseid, Telemark.

For tiden hjemme.

FOR TIDEN HJEMME:

AFRIKA:

Jens Glitterberg:

Kasserer: R. Løklingholm, Mosterhamn.

CHINA:

Helga Lundeby.

Jul. O. Lind, Moss.

INDIA:

Hans Spvendberg:

Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

Misjonskandidater:

AFRIKA:

DEN NORSKE CONGOMISJON

Harriet Johansen,

Erling Kristiansen,

Ester Kristiansen.

Kasserer Erling Syvertsen, Aasveien 19, Danvik, Drammen.

SWAZILAND

Trygve Gjøsund og hustru.

Beløp kan sendes til br. Gjøsund personlig. Hans adresse er: Erichstrupsgate 32, Stavanger.

«Misjons-Røsten»s Kommissjonærer:

Askim: Astrid Kløverud, Høgmo.

Arendal: K. Iversen.

Bergen: Lydia Johannesen, Skostredet 9 B.

Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.

Drammen: Postekspeditør Einar

Gulbrandsen og Johs. Ihlebek.

Fredrikstad: Hagmann Kristiansen,

Kapellveien 8.

Gøteborg, Sverige: J. O. Strøm.

Haugesund: Bolette Alfsen.

Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.

Holmestrand: Dagny Sjuve.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Porsangerfjord og på reiser:

evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang.

Hans Vennesland

Mandal: Tønnes Lundevik, Solvang.

Moss: Kristian Bye.

Mosterhamn: Chr. Størksen jr.

Mjøndalen: Arnt Gundersen.

Oslo: Karoline Christiansen, Sol-

helmsgt. 2, Charsten Blegeberg

Konowsgt. 21, III og Arnt An-

dersen, Toftesgt. 41.

Rygge: Johan Gundersen.

Storsteinnes, Balsfjord og på reiser:

Evang. Henrik Eilertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Sætre, Hurum: Inger Fagerli.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjømo: P. Johansen, Mågerøy.

Volda, Sunnmør: M. Støve.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer

Moger.